RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 87.155 van 9 mei 2000
in de zaak A. 91.533/IX-2329.

In zake : Nico VERHASSELT,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. SIFFERT,
kantoor houdende te LEUVEN,
Justus Lipsiusstraat 24

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de minister van Binnenlandse Zaken,
2. de minister van Justitie,
die woonplaats kiezen bij
advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Nico VERHASSELT op 4 mei 2000 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 28 april 2000 tot aanstelling van de Eerste Voorzitter, van de Vice-Eerste Voorzitter, van de leden van de Commissie voor regularisatie en van hun plaatsvervangers, verschenen in de tweede uitgave van het Belgisch Staatsblad van 29 april 2000;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 5 mei 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 mei 2000, om 15.00 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. SIFFERT, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaten H. SEBREGHTS en Y. LOIX, die verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft verzoeker het volgende aanvoert :

> "1. Dat de benoeming of aanstelling tot lid of plaatsvervangend lid van de Commissie voor de regularisatie vooreerst een unieke gelegenheid is voor verzoeker om zijn ruime theoretische ervaring en kennis inzake de materie van het vreemdelingenrecht in de praktijk om te zetten en hiervan op nuttige wijze gebruik te kunnen maken;
> Dat omgekeerd, rekening houdende met de verklaringen van de minister van Justitie dat deze Commissie vermoedelijk zal functioneren gedurende een gans jaar à vier zittingen per week om de enorme hoeveelheid dossiers toch op relatief korte tijd te kunnen verwerken, het hier gaat om een zeer omvangrijke en veelzijdige ervaring dewelke verzoeker zal kunnen opdoen enerzijds ter aanvulling van zijn huidige

praktische ervaring in de materie en anderzijds ter concrete invulling van zijn ruime theoretische kennis, hetgeen meteen ook een belangrijke intellectuele genoegdoening met zich meebrengt;

Dat, nu de bestreden beslissing de kandidatuur van verzoeker niet weerhouden heeft, hij inderdaad een moreel nadeel lijdt wegens het moeten ontberen van de zeer interessante en uiterst omvangrijke en unieke ervaring die de wel aangestelde advocaat-kandidaat-leden van de Regularisatiecommissie wel zullen kunnen opdoen;

2. Dat daarenboven, gelet op de hierboven ingeroepen middelen, de aanstelling van de wel weerhouden kandidaten in het K.B. van 28 april 2000 volkomen onwettig verlopen is, zodat dit de huidige situatie voor verzoeker des te onrechtvaardiger maakt, zelfs al zou door Uw Raad dit aspect van het verzoeker aangedane morele nadeel bestaande in een onwennigheidsgevoel als louter subjectief beschouwd worden;

Dat het toch niet kan dat verzoeker thans benadeeld wordt en dat anderen met genoegen een nieuwe eervolle en respectabele rechtsprekende en adviesgevende functie kunnen uitoefenen wanneer de aanstelling van deze anderen of minstens van een deel ervan het gevolg is van een zeer zware en flagrante onwettigheid;

3. Dat daarnaast verzoeker zich zeer onaangenaam voelt bij de vaststelling dat (1) ofwel de Nationale Orde van Advocaten, zijnde zijn eigen beroepsorde met wie hij meende in goede verstandhouding te leven, zijn kandidatuur niet wenste te weerhouden en hem niet voorgedragen heeft, en dit dan nog op een niet-gemotiveerde wijze zodat verzoeker niet eens weet of kan weten waar het schoentje wringt en op welk punt hij tekortgeschoten is om toch als kandidaat voorgedragen te worden, (2) ofwel dat de Nationale Orde van Advocaten hem misschien toch wel voorgedragen heeft als valabele kandidaat maar dat hij blijkbaar nog steeds in een land woont waar de bevoegde Minister(s) na overleg in de Ministerraad slechts tussen die voorgedragen en alle geschikte kandidaten degenen kiest die niet de beste is maar wel de juiste partijkleur heeft;

4. Dat evenzeer verwezen dient te worden naar de mogelijkheden met het oog op de verdere carrière van verzoeker die hij mist door thans geen deel te mogen uitmaken van de Regularisatiecommissie, gelet op de kortstondige levensduur ervan meer dan waarschijnlijk een springplank naar latere aanstellingen in andere administratieve rechts- en adviescolleges, minstens naar een meer succesvolle advocatenpraktijk doordat degenen die wel aangesteld zijn kunnen meedelen aan hun cliënten te zetelen of ooit een jaar lang gezeteld te hebben in deze unieke regularisatiecommissie;

5. Dat de Koning bij K.B. van 5 januari voorzien heeft dat de advocaat-leden van de Commissie een vergoeding van 5.000,-Fr per zitting zullen ontvangen;

Dat rekening houdende met de bedoeling van de wetgever en de bevoegde Ministers om alle dossiers op een tijdspanne van één jaar te behandelen, met het feit dat er binnen de Commissie maar acht kamers zijn en met het feit dat er meer dan vijftigduizend dossiers te behandelen zijn, het duidelijk is dat verzoeker als onterecht niet aangestelde kandidaat inderdaad ook nog een zeer aanzienlijk financieel nadeel riskeert indien de bestreden beslissing zonder meer in werking kan treden";

Overwegende, wat het eerste punt van het aangevoerde nadeel betreft, dat verzoeker geen concrete gegevens aanreikt omtrent "zijn ruime theoretische ervaring en kennis inzake de materie van het vreemdelingenrecht" en "zijn huidige praktische ervaring"; dat het curriculum vitae dat hij ter staving van zijn kandidaatstelling aan de Nationale Orde van Advocaten heeft laten geworden daarover evenmin informatie verschafte en zelfs melding maakte van "specialisaties: burgerlijk recht, sociaal recht en bepaalde takken van het administratief recht"; dat dan ook vruchteloos gezocht wordt naar het ernstig nadeel dat verzoeker zou ondergaan door een benoeming te mislopen tot lid van een commissie met een specifieke opdracht, waarvoor hij geen bijzondere kwalificaties kan laten gelden; dat louter het niet verkrijgen van een voordeel waarvoor men geen bijzondere aanspraken kan laten gelden, niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden beschouwd;

Overwegende, wat het tweede punt betreft, dat het morele nadeel op onwettige wijze voorbijgegaan te zijn voor de aanstelling tot een eervolle functie teniet kan worden gedaan door de morele genoegdoening die een annulatiearrest verschaft;

Overwegende, wat het derde punt betreft, dat het op ongemotiveerde wijze niet voorgedragen zijn en op

partijpolitieke gronden niet aangewezen zijn, tot dezelfde conclusie noopt;

Overwegende, wat het vierde punt betreft, dat verzoekers verwijzingen naar de springplankfunctie van de gemiste aanstelling te algemeen zijn; dat er voor een advocaat vele wijzen bestaan om naam te maken en een carrière uit te bouwen, zodat het niet kunnen uitoefenen van één bepaalde activiteit, waarvoor verzoeker zoals hiervoren gezegd overigens geen bijzondere kwalificaties kan inroepen, niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden beschouwd;

Overwegende, wat het vijfde punt betreft, dat verzoeker hier een louter financieel nadeel aanvoert dat in principe kan worden hersteld door een schade-vergoeding toe te kennen ingevolge een annulatiearrest; dat verzoeker geen specifieke gegevens aanreikt waarom dat wat hem betreft niet het geval zou zijn;

Overwegende dat het aangevoerde nadeel in geen van zijn onderdelen als ernstig kan worden beschouwd; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen mei 2000, door :

de H. J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,
Mevr. S. VAN AELST, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. DE BRABANDERE.**